

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vera Concilii Tridentini Historia

Contra falsam Petri Suauis Polani narrationem

Pallavicino, Sforza

Antverpiae, 1670

Capvt Primvm. Quid Orator Mendoza egerit, vt Tridentum Synodus
reduceretur. Victoriæ Cæsaris in Germania. Turbæ Neapolitanæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11665

ad se auocatâ, & suspenso interim Concilij progressu. Pontificis diplomata ad Bononienses ac Tridentinos Patres, per quâ utri- que iussi Procuratores ad causam dicendam legare. Illorum obsequium, horum excusatio. Suspicio de Casarianis, ceu Parmæ ac Bononiæ insidiantibus. Casaris postulata vt ad se mitterentur Legati, cum facultate componendæ vsque ad Concilium Religionis. Opposita Regis Galliæ postulata. Libellus, inscriptus Interim, à Casare in Comitibus promulgatus; hæreticis tamen, non Catholicis præscriptus.

C A P V T P R I M V M.

Quid Orator Mendoza egerit, vt Tridentum Synodus reduceretur. Victoria Casaris in Germania. Turbæ Neapolitane.

ONSILIVM à Patribus cautè susceptum de protra-
hendis Decretis, vulgaritum hominum iudicio, quàm
ad vicina pericula animo deficientium, tam perspicaci-
ciâ carentium ad præuidenda remota, imbecillitas ani-
mi visum est; ^a eiusque culpa Farnesio adscripta, qui
vt Casaris beneuolentiam siue aucuparetur, siue retineret, suis Of-
ficiis generosam Pauli constantiam fregisset. Ea verò suspicio fo-
uebatur singulari necessitudine, arcanisque colloquiis inter Farnes-
ium & Mendozam: & tamen euentu patuit, consilia in Casarem
procliuiora, futura fuisse pariter opportuniora. Nec omittebat Men-
doza Christianæ gentis incommoda præfagire, quibus grauida ea
discordia tumescebat, nouæque reconciliationis formas propone-
re: quibus etsi primò repugnaret Pontifex ^b, monueritque Orato-
rem, Petro non Casari à Christo dictum, *Super hanc petram edificabo
Ecclesiam meam*, ac terga confestim verterit, tandem assensus est,
atque hæc ^c Sfondrato adhuc fortasse iter habenti dedit mandata.

² Fuisse ab Oratore propositum ex se quidem, sed cum spe non
modica Casarei consensus, vt Episcopi, qui Tridenti substiterant,
Bononiam pergerent: ibi dogmatum decisio suspenderetur, vt
Synodus parata esset Tridentum repetere, idque geminâ conditio-
ne, quam vtramque & Pontifex exigebat, & Mendoza probabat.
Altera erat, vt prius Casar Germanos adigeret ad præterita Triden-
tina Decreta suscipienda, & ad parendum futuris. Altera, vt simul

N 2 consu-

1547.

^a Ex litteris
amicis ad
Ceruinum
Româ,
27. April. &
15. Iunij
1547.

^b Ex Diario,
2 Maij.

^c 30. Maij.
Et litterarum
exemplar
Sfondrati est
penes aucto-
rem.

1547.

d. 1. Iunii
1547.

confuleretur detrimentis, quæ inde Sedes Apostolica pati posset; nimirum, ut denuntiaretur, quemadmodum per litteras Nuntio Poggio significatum est, ^d occumbente Romano Pontifice, quamuis Concilium apertum perstaret, successoris electionem ad Purpuratos Patres pertinere. Quoniam autem in pactis anno superiore sancitis Cæsari pollicitus fuerat Pontifex, se alio modo compensaturum quidquid illi perierat de vendendis Hispanicorum Cœnobiorum prædiis, secundum ea quæ suo loco narrauimus; voluerat Pontifex quasi æquale venditioni pretium illi concedere quatuorcentena seu totorum millia, ex Hispanicorum templorum sacrauiis colligenda: sed ea concessio aliquamdiu à Cæsarianis ampliora flagitantibus accepta non est; postea verò eam iisdem petentibus, existimarat Pontifex se promissione solutum, ob violatas à Cæsare fœderis pactiones, de quo alibi diximus. Nihilominus ad leniendam Cæsaris acerbitatem missum fuit à Paulo diploma concessionis tum in Germaniam ad Legatum, tum in Hispaniam ad Nuntium, iniunctumque alteri ut illud exhiberet, alteri ut eius executionem curaret.

Spes erat, facile id temporis posse Cæsarem conditioni subiicienda Concilio Germaniæ satisfacere, cum Protestantes iam subegisset, insigni de illis victoriâ reportatâ, quâ Fredericum Saxoniam Septemuirum captiuum duxit, ipsius ditionem occupauit, ac Philippum Lantgrauum Hassiæ in potestatem acceperat, libertatem illi pollicitus, sed absque vlla certi temporis præscriptione. Et in hoc turpiter errat Suauis, qui Capiteferrei legationem Pontificis formidini assignat ob auctam ex recenti victoria Cæsaream potentiam, adeoque intenti, ut aduersus præualida eius arma clypeum in Gallia sibi fabricaret: quod tam bellè veritati consonat, ut ex opposito Legatus Româ discesserit 6. Aprilis; ^e prælium verò 24. eiusdem mensis commissum fuerit.

^e Primum constat ex Diariis, & ex adductis litteris: alterum ex Diariis, & cunctis historiis.

Eodem tempore graues Neapoli tumultus coorti, quod ibi regij sacre Inquisitionis tribunal, perinde ac in Hispania, statuere tentabant. Quapropter populus, eius metu correptus, producto priuilegio, quo cautum erat ne nouis tribunalibus subicerentur, tumultuari cœpit, certus, apud se nolle aliam iudicij formam in eo genere admittere, nisi veterem & Ecclesiæ consuetam. Ex Neapolitanis itaque ferè quinquaginta millia aduersus Proregem arma cœperunt, Romanumque Pontificem amplis promissionibus ad sui patrociniū sollicitarunt: ^f qui tamen pio simul ac prudenti consilio nihil sibi mouendum censuit, intelligens, per eius temporarij

^f Vide Adrianum lib. 6.

rarij regni factam sibi accessionem, periclitaturum fuisse id temporis vniuersum sacræ dominationis imperium, cui temporaria potentia aduentitia est, nec, nisi sacræ fundamento nitatur, diutiùs duratura. Vnde eò minùs verisimile est id quod nonnulli scriptores, & ipse Andreas ab Auria de Paulo Tertio suspicati sunt; nimirum ab illo, eiusque filio Petro Aloysio, fuisse Genuensi Flisci coniurationi fomentum adnotum; cum experimento constiterit, à Paulo quindecim annorum spatio, quibus imperauit, sæpiùs quidem inita in Turcas & hæreticos fœdera, atque ingentes armorum argenti que suppetias fuisse collatas; numquam tamen in Catholicos ensẽm eductum; præterquam quòd cum cæso Petro Aloysio captus esset Apollonius, qui à secretis illi fuerat, & quædam cum eo arcanorum characterum notæ interceptæ, vt ex iis eliceretur ecquid ille Genuensis coniurationis fuisset particeps, ecquid cum Rege Galliæ transegisset, quòd Mediolanum inuadenti opem ferret, nihil ibi repertum est, quòd Cæsaris administri proferre possent, pro eo ac libenter protulissent, vt deformem speciem lenirent, quam ea cædes & vrbis occupatio præferrebant. Verùm sinistra de rebus alienis persuasio herba quædam est, quæ supra reliquarum conditionem radices & agit & retinet in animis, absque probationum alimento: hæc verò tam noxij fruticis prærogatiua in corrupta natura fundatur, quæ mortales extimulat vt malum perpetrent, adeoque patrationem verisimilem reddit, extimulat vt malum sibi inuicem optent, adeoque optationis speciem repræsentat.

C A P V T II.

Sessio decima, vbi Decreta ad medium Septembrem prorogata.

- 1 **I**nterim Patres Bononiæ nihil otio indulgère, tum in solemnibus cærimoniis exercendis, vt omnibus palàm fieret, per eas speciosas functiones Concilium adhuc viuere; tum in priuatæ solertia curis, quibus auctoritas foueretur, statimque pro rerum oportunitate prodiret in lucem.
- 2 Quod ad cærimonias attinebat: ^a decretum est, vt quemadmodum Tridenti fuerant iusta funebria solemniter persoluta Pannoniæ Regiæ, Hispanique Principis coniugi, ita Bononiæ par honor defuncto Galliæ Regi haberetur, iniectâ tantisper morâ, dum à Rege illius filio peractas patri funeris exequias innotesceret. Simul etiam iucundio rem alteram solemnitatem destinarunt, quâ Deo graties agerentur, ederenturque publicæ lætitiæ signa pro reportata

*In Cæteris
18. Maij, ex
Diario, &
volumine
Actorum, si-
gnato A.*